

Micuța Balerină

CORINA CÎNDEA

IBREX

CORINA CÎNDEA

*Micuta
Balerină*

LIBREX PUBLISHING

București, 2016

CAPITOLUL 1

Jay

Privesc spre fata din fața mea, uimit de strălucirea pe care o împrăștie în jur. Întreaga ei ființă radiază lumină și seninătate, îmbinate într-o aură aproape palpabilă. Fără să bănuiască puternica impresie pe care mi-o face și nici efectul ei asupra mea, mă privește cu ochi mari, zâmbind nederanjată de modul în care mă holbez efectiv la ea. Pare stingheră doar când trebuie să-și tragă puțin mai tare mâna micuță, încercând să o elibereze din mâna mea.

— Să mergem! îmi spune Gibbs după ce își ia rămas bun de la soție. Avem ceva de sărbătorit!

— Vreau să vin și eu! intervine Taylor surescitat. Nu vă calificați în semifinale în fiecare zi!

— Nu, ăla nu e chef pentru tine! intervine Kate, știind cam cum se desfășoară o petrecere a echipei. Ai doar optsprezece ani și nu ai ce căuta acolo, iar tatăl tău are altceva de făcut decât să te păzească. Și apoi, aveți propria voastră petrecere, colegii vă așteaptă!

— Jay are doar cu patru ani mai mult și nu pare să fie vreo problemă! O să stăm doar puțin!

— *O să stați?* întrebă mirat Gibbs. Doar nu-ți trece prin cap să o tragi pe Rya după tine?! Are doar șaptesprezece ani, ce Doamne iartă-mă să caute între nebunii ăia?

Șaptesprezece ani?! Privirea îmi fuge din nou la fata de lângă mine dar, de data asta, nu ochii ei îi caut. O

măsur atent și înghit în sec. Da, e micuță de înălțime, dar are tot ce îi trebuie. Are din plin, mai mult chiar decât ar trebui să aibă pentru vârsta ei. Și, dacă mă gândesc mai bine, nici nu e chiar atât de micuță. Are în jur de un metru șaizeci, poate puțin peste, ceea ce reprezintă o înălțime medie pentru o fată, dar alura ei, fină și delicată, în comparație cu statura mea, o face să pară atât de mică.

— Păi, venim cu voi, stăm puțin, apoi luăm un taxi și mergem la petrecerea noastră! Rya va sta cu mine tot timpul, nu va păți nimic! insistă Taylor.

— Am eu grijă de ei! mă trezesc că spun și habar nu am de ce am făcut asta. Și îi duc și la petrecerea aia, doar nu o să circule noaptea cu taxiul!

Gibbs acceptă oferta mea de parcă eu aș fi cea mai responsabilă persoană din lume și încă mă întreb ce m-a apucat când opresc în fața vilei lui Chase. Mă dau jos din mașină și îi deschid portiera Ryei, care stătea pe locul din spatele meu, dar îi barez calea cu propriul meu corp.

— Să nu te miști de lângă mine! îi șoptesc privind în jos spre ochii ei și sunt mulțumit când acceptă cu o înclinare ușoară din cap, apoi o prind de mână și mă îndrept spre intrare.

Gibbs a intrat deja, stârnind un cor de urlete și țipete, dar Taylor ne așteaptă și privește ușor încruntat spre mâinile noastre unite. În ciuda faptului că nu-mi doresc să-i dau drumul, îi depun mâna micuță în cea a lui Taylor și le fac semn să intre.

— Să fiți cuminți! apuc să le mai spun înainte să fiu înconjurat de băieții care strigă de fericire.

— În sfârșit, a venit eroul nostru! strigă Chase. Pentru Jay! și ridică paharul, urmat de majoritatea celorlalți.

— Jay! Jay! Jay! se aude numele meu scandat și inima îmi crește în piept.

Sunt cel mai tânăr din echipă, iar faptul că veteranii îmi strigă numele nu poate decât să mă încânte. Am avut noroc azi să fiu în formă maximă și sunt extaziat că eu am fost cel care a reușit touchdown-ul care ne duce în semifinale.

În bucuria generală, mă trezesc cu un pahar de whisky în mână și, fără să mă gândesc, duc paharul la gură. O mână mică îmi prinde mâna liberă și doi ochi negri mă privesc măriți ușor. Nu-mi spune nimic, dar înțeleg că îmi atrage atenția că am promis ceva și mai am de condus în seara asta.

Oftând ușor, îmi pun paharul pe o masă și apuc două doze de coca-cola, apoi desfac una și i-o întind.

— Să nu bei nimic din ce nu e la doză și pe care s-o desfaci chiar tu!

— De ce? mă întreabă nevinovată.

— Ca să nu te trezești drogată, în patul unui nenorocit, regretând! îi explic și nu-mi pot abține un zâmbet când văd ce față face atunci când îmi înțelege cuvintele.

— Se practică așa ceva la petrecerile voastre? pare neîncredătoare.

— Nu știu, dar mai bine te păzești! Și e valabil și pentru petrecerile voastre! o avertizez și sunt șocat cât e atât de inocentă.

Uimit de felul în care mă face să mă simt doar

— simpla ei apropiere, privirea mea o studiază cu atenție. Păr lung și blond. Deși micuță, corpul îi este perfect conturat, emanând o senzualitate nativă de care sunt sigur că nu este conștientă, iar picioarele lungi și superbe mă fac să mă gândesc cum ar fi să le simt în jurul meu.

Speriat de încotro mi-au fugit gândurile, îmi ridic privirea din nou spre chipul ei. Obrajii îi sunt ușor înroșiți, probabil simțindu-se puțin jenată de locul în care suntem, de persoanele din jur sau de modul atent în care o privesc, dar se potrivesc perfect cu tenul ca de porțelan. Însă înghit în sec fără să vreau când privirea mea îi reîntâlnește ochii. Mari și negri, cu gene lungi și întoarse, privindu-mă la fel de contrariați cum o fac și eu.

Câteva clipe, pare să se gândească la ceea ce i-am spus în timp ce bea câteva guri din sucul acidulat.

— Eu nu prea merg la petreceri! îmi spune după o scurtă pauză.

— De ce?

Sunt curios cum de o fată ca ea nu merge la chefuri. Mă așteptam să fie sufletul petrecerilor. La cât e de frumoasă și felul în care dansează, ai crede că primește invitații în fiecare săptămână, că e mereu înconjurată de o grămadă de prieteni.

— Pentru că nu sunt invitată prea des, îmi explică. Fetele... nu se simt bine, în general, în preajma mea, adaugă jenată, ridicând ușor din umeri.

Da, bănuiesc că ăsta e un motiv serios. Bănuiesc că nici o fată nu e încântată să invite o alta, mai frumoasă decât ea și care, doar dansând, să atragă și mai mult privirile asupra ei.

— Măcar o prietenă trebuie să ai și tu!

— Nu, își scutură vehement capul, Dansul îmi ocupă fiecare clipă liberă pe care o am și nu am avut timp să leg prietenii. Taylor e cel mai bun prieten al meu. De fapt, singurul. Fetele nu mă suportă, iar băieții... știi tu, întotdeauna vor mai mult decât sunt dispusă să ofer, râde încet și obrajii i se colorează și mai mult.

Da, știi, și eu am fost la fel. La naiba, sunt așa și acum. Nu ratez nimic și niciodată nu e prea mult. Singura diferență este că acum sunt ceva mai selectiv decât cu câțiva ani în urmă.

Dar ei, la șaptesprezece ani, trebuie să-i fie greu. Eu am prea mult, ea prea puțin. Într-un fel, suntem afectați de aceeași problemă - popularitatea, dar suntem în părți diametral opuse de centrul ei.

Cât despre Taylor, privirea pe care mi-a aruncat-o când o țineam pe Rya de mână mi-a arătat extrem de clar că simte mai mult decât prietenie pentru ea, dar nu o să fiu eu cel care îi spune Ryei asta.

Chase aproape că sare pe mine și, după chiotul pe care îl scoate, bănuiesc că e destul de amețit.

— Jay, vino să-ți prezint pe cineva! îmi spune în timp ce o măsoară pe Rya cu o privire obraznică. Cine-i puicuța?

— Nu este o puicuță! E Rya, prietena lui Taylor Gibbs, îi răspund deranjat de privirea lui și de felul în care a numit-o.

— Rya, scumpo, ți-l răpesc puțin pe Jay. Nu te superi, nu-i așa? continuă el fără să-i pese de explicațiile mele.

Nu așteaptă răspunsul ei și mă trage spre un

grup de vreo opt bărbați aflați în cealaltă parte a încăperii, în timp ce eu abia de reușesc să îi fac fetei semn că mă întorc imediat. De brațele sau gâturile lor atârnă câte una sau două fete, îmbrăcate incitant. E plin de ele în jurul meu, decorând petrecerea. Puțini dintre cei din echipă sunt căsătoriți sau au o relație stabilă și au alături de ei soțiile sau iubitele, majoritatea femeilor sunt genul pe care le găsești mereu învârtindu-se în jurul sportivilor, sperând să le câștige atenția.

Băieții mă atrag într-o discuție despre fazele controversate din timpul meciului și mă trezesc cu o roșcată agățată de brațul meu. O mășor ironic din cap până în picioare, dar nu pare deranjată de privirea mea. Știe că arată bine și e încrezătoare că va primi atenția pe care și-o dorește.

Îmi continui discuția și îi permit roșcatei să mă mângâie pe braț și pe piept, doar fiindcă în noaptea asta aș vrea să sărbătoresc și altfel victoria avută. Iar tipa arată bestial!

Discuția se întinde și habar nu am de cât timp stau acolo când roșcata îmi întinde un pahar cu băutură, dar asta îmi aduce brusc aminte de Rya și mă întorc spre locul unde am lăsat-o, însă nu mai este acolo. O caut cu privirea și încep să mă neliniștesc doar când nu o văd nicăieri, nici pe ea și nici pe Taylor.

— Chase, ai văzut-o pe Rya? îmi întreb prietenul și el se uită la mine cu o privire ciudată, de parcă habar nu are despre cine vorbesc. Rya, prietena lui Taylor Gibbs! insist eu.